

højst medregnes et udgiftsbeløb på 1.800 kr. for hver person. Denne grænse foreslås ændret til 2.000 kr.

Det er i overensstemmelse med hidtidig praksis, når det i stk. 2, 2. pkt., bestemmes, at det kun er når offentlig befordring kan anvendes, at udgiftsbeløb ud over prisen for billigste offentlige befordring ikke kan medregnes. Der er ikke tilsigtet nogen ændring i den gældende praksis om, hvornår den skattepligtige anses afskåret fra at anvende offentlig befordring. Der tages herved ikke hensyn til forholdsvis små tidsbesparelser ved at bruge eget befordringsmiddel i stedet for offentligt. I praksis er der fastslået en ret fast grænse, hvorefter det kommer an på, om der på hen- og tilbagereisen spares i alt 1½ time eller derover. Hvis den skattepligtige bruger eget befordringsmiddel, fordi hen- eller tilbagereisen er nødt til at foregå på en tid, da de offentlige befordringsmidler ikke kører, opgøres fradraget altid på grundlag af udgiften til eget befordringsmiddel.

Til § 9 D.

Bestemmelsen svarer til den gældende ligningslovs § 9, stk. 6, 7. pkt.

Til § 9 E.

Bestemmelsen svarer til den gældende ligningslovs § 9, stk. 6, sidste pkt.

Til § 1, nr. 6, og § 2, stk. 3.

Det foreslås at ophæve bestemmelsen i ligningslovs § 13 om fradragsret for udgifter, der er afholdt til udarbejdelse eller trykning af videnskabelige værker, der af en højere læreanstalt antages til at forsvares for doktorgraden.

Bestemmelsen blev indsat i ligningsloven ved lov nr. 284 af 14. december 1957. Bestemmelsen betegner en undtagelse fra det almindelige skatteretlige princip, hvorefter uddannelsesomkostninger hverken kan fradrages eller afskrives ved indkomstopgørelsen. I bemærkningerne til lovforslaget (Folketings-tidende 1957-58, tillæg A, sp. 442 (til § 29)) begrundes bestemmelsen med ønsket om at opmuntre til videnskabeligt arbejde.

Fradragsretten efter § 13 omfatter som nævnt udgifter til udarbejdelse og trykning af doktor-disputater. Videnskabsmandens leveomkostninger under udarbejdelsen kan ikke medregnes ved opgørelsen af de fradragsberettigede udgifter.

Fradragsretten gælder kun, såfremt doktordisputatsen antages af en højere læreanstalt. Fradraget må derfor foretages i det indkomstår, hvori disputatsen antages.

Forslaget om at ophæve § 13 må ses på baggrund af, at det ud fra et forenklingshensyn ikke kan anses for hensigtsmæssigt, at ønsket om at opmuntre til videnskabeligt arbejde søges tilgodeset i skattelovgivningen. Da bestemmelsens betydning for den enkelte videnskabsmand afhænger af hans indkomstforhold i det år, disputatsen antages, virker reglen også temmelig tilfældigt eller vilkårligt. Det er heretter anset for rigtigst, at opmuntring og støtte til de omhandlede videnskabelige arbejder sker på anden måde end ved skattefri fradrag.

Ifølge lovforslagets § 2, stk. 3, skal ophævelsen af ligningslovens § 13 gælde for doktordisputater, der antages den 1. januar 1968 eller senere.

Til § 1, nr. 7.

Efter ligningslovens § 14, stk. 1, 2. pkt., kan skattepligtige personer og dødsboer ved indkomstopgørelsen fratrage de i indkomståret betalte personlige skatter, der er pålagt til stat, kommune og kirke. Denne adgang til at fradrage betalt skat foreslås ophævet med virkning fra og med skatteåret 1968-69, jfr. forslagens § 2, stk. 1. For skatteydere, der har kalenderåret som indkomstår, betyder det, at skat, der er betalt den 1. januar 1967 eller senere, ikke kan fradrages ved indkomstopgørelsen.

Den foreslåede ophævelse af ligningslovens § 14, stk. 1, 2. pkt., vil medføre, at heller ikke personlige skatter, der er pålagt i udlandet af indkomst og formue, kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Derimod vil skat, der er betalt i et fremmed land og opkrævet af indkomst fra kilder i dette land, fortsat kunne fradrages i selve indkomstskatten i Danmark inden for de grænser, der er fastsat i ligningslovens § 33 (trykt i bilag til lovforslaget).

Fradragsretten for folkepensionsbidrag er hjemlet i folkepensionslovens § 34, stk. 5. Fradragsrettens ophævelse vil således på dette område forudsætte en ændring af folkepensionsloven.

Til § 1, nr. 8, og § 2, stk. 4.

Efter den gældende ligningslovs § 14, stk. 2, kan den skattepligtige ved indkomstopgørelsen fradrage udgifter til udredelse af løbende ydelser såsom aftægts- og underholdsydelser, som han har forpligtet sig til at udrede. For så vidt angår ydelser til den skattepligtiges afkom (børn, børnebørn osv.) samt afkoms ægtefælle, begrænser § 14, stk. 3, fradragsretten på den måde, at ydelserne kun kan fradrages i det omfang, hvori de kan anses som vederlag for en ved forpligtelsens stiftelse modtaget økonomisk modydelse. (Denne regel modificeres i § 14, stk. 5, for så vidt angår ydelser til børnebørn).